

Sygn. akt II Cz 347/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela (...) Sp. z o.o. w S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 lutego 2013 r., sygn. akt I Co 376/13

w sprawie z udziałem dłużniczki H. R.

o nadanie klauzuli wykonalności

p o s t a n a w i a:

I. **zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oznaczyć w treści klauzuli wykonalności nadanej nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie VI Nc 3331/06- na rzecz wierzyciela (...) Sp. o.o. w S. , że orzeczenie to podlega wykonaniu jako prawomocne;**

II. **zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela 90 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 lutego 2014 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela o sprostowanie postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku, w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 4 grudnia 2006r., poprzez zaznaczenie w treści klauzuli czy orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne, czy natychmiast wykonalne. W ocenie Sądu, wnioskowane przez pełnomocnika strony powodowej sprostowanie jest zbędne, a nawet niedopuszczalne, gdyż wyłącznie prawomocnemu nakazowi zapłaty nadaje się klauzulę wykonalności, zaś do nakazów zapłaty wydanych w postępowaniu upominawczym nie dotyczą przepisy o rygorze natychmiastowej wykonalności. Powyższe wynika z treści przepisu art. 353² kpc, przy czym Sąd wskazał, iż „odpowiednie” stosowanie przepisów o wyrokach oznacza, że pewne przepisy będą stosowane wprost, inne odpowiednio zmodyfikowane, a inne nie będą miały w ogóle zastosowania. Nadto, Sąd wskazał, że jeżeli nakaz zapłaty jest prawomocny w części i tym samym podlega egzekucji w określonym zakresie, wówczas obowiązkiem Sądu nadającego klauzulę wykonalności jest dokładne wskazanie w jakim zakresie tytuł uprawnia do egzekucji. Skoro w klauzuli nie zaznaczono, że tytuł jest wykonalny w szczegółowo oznaczonej części, to niewątpliwym w ocenie Sądu jest, że uprawnia on do egzekucji w całości.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciel zarzucił mu naruszenie prawa procesowego tj. przepisu art. 350 kpc w zw. z art. 783 § 1 kpc w zw. z § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r., w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz. U. 2012, poz. 443) oraz w zw. z § 181 oraz § 182 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2007 r., nr 38, poz. 249 ze zm.) przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, co skutkowało oddaleniem wniosku wierzyciela o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej polegającej na braku oznaczenia w treści klauzuli czy orzeczenie jest prawomocne czy natychmiast wykonalne. Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie o sprostowaniu zgodnie z wnioskiem wierzyciela, tj. oznaczenie w treści klauzuli czy orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne, czy jako natychmiast wykonalne.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako uzasadnione, zasługuje na uwzględnienie. Trafnie bowiem wskazuje skarżący, iż zgodnie z § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r., w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz. U. 2012 r., poz. 443 ze zm.), sąd orzekający, który klauzulę wykonalności umieszcza na orzeczeniu, w treści klauzuli zaznacza, czy orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne, czy jako natychmiast wykonalne. Zatem brak takowego oznaczenia w treści klauzuli może doprowadzić do sytuacji, w której przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego będzie znacznie utrudnione, bądź nawet uniemożliwione. Natomiast przepis art. 350 § 1 kpc, umożliwia sądowi z urzędu sprostowanie w wyroku, bądź postanowieniu niedokładności, błędów pisarskich, rachunkowych lub innych oczywistych omyłek. Takową oczywistą niedokładnością jest, w ocenie Sądu, brak zamieszczenia w treści klauzuli, czy orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne, czy jako natychmiast wykonalne. Bez znaczenia są przy tym rozważania Sądu Rejonowego, w którym to odnosi się on do zakresu egzekucji, do której uprawnia przedłożony tytuł. Trzeba bowiem podkreślić, że wierzycielowi chodzi o oczywistą niedokładność, polegającą na braku zaznaczenia w treści klauzuli, czy orzeczenie podlega wykonaniu, jako prawomocne czy natychmiast wykonalne, a nie o postanowienie, w którym sąd nadaje klauzulę wykonalności temu tytułowi egzekucyjnemu. Ponadto z treścią § 1 ust. 3 wymienionego wyżej rozporządzenia wyraźnie wynika, że wzmiankę dotyczącą prawomocności czy też natychmiastowej wykonalności nadaje się orzeczeniu, niezależnie od jego rodzaju. Należy również pamiętać, iż wierzyciel chcąc wszcząć przeciwko dłużnikowi postępowanie egzekucyjne powinien przedstawić komornikowi tytuł wykonawczy zawierający treść zgodną z obowiązującymi przepisami, tak by można było go prawidłowo wykonać.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i w zw. z art. 13 § 2 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie jak w pkt. I, zaś w pkt. II Sąd orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego, na które składa się opłata sądowa od zażalenia w wysokości 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł (art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, art. 391 § 1 kpc i 13 § 2 kpc).